

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
У 6934/06
07.11.2007. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: мр Јадранке Ињац, председника већа, Зоје Поповић и Јелене Ивановић, чланова већа, са саветником суда Вером Маринковић, као записничарем, решавајући у управном спору по тужби тужиоца АА, против решења Војне поште 1094 Београд, Уп-2 бр. 60-3/151-2 од 30.10.2006. године, у предмету престанка професионалне војне службе, у нејавној седници већа одржаној дана 07.11.2007. године, донео је

П Р Е С У Д У

Тужба СЕ ОДБИЈА.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решењем одбијена је жалба тужиоца изјављена на решење Војне поште 2116 __, инт. бр. 60/1999-1 од 14.9.2006. године, а којим решењем је тужилац разрешен од професионалне војне службе у Војсци Србије са даном 30.9.2006. године.

У тужби поднетој овом суду тужилац оспорава законитост оспореног решења. Наводи да није правно ваљана ни наредба о престанку професионалне војне службе, која му је достављена 25.10.2006. године, на којој је засновано оспорено решење, а што тужени орган није узео у разматрање приликом одлучивања. Даље наводи да су нејасни критеријуми на основу којих је утврђено да баш он са квалификацијом и стручношћу коју поседује спада у непотребан кадар. Предлаже да суд тужбу уважи и оспорено решење поништи.

У одговору на тужбу тужени орган је остао у свему код разлога изнетих у образложењу оспореног решења и предложио да Врховни суд Србије тужбе одбије, као неосновану.

Након оцене навода тужбе, одговора на тужбу и списка предмета ове управне ствари, Врховни суд Србије је нашао да је тужба неоснована.

Из образложења оспореног решења и списка предмета ове управне ствари произилази да је тужени орган оспорено решење донео на основу наредбе бр. 241-97 од 17.7.2006. године, након спроведеног поступка у коме је утврдио да тужилац има више од 30 година стажа осигурања, а потребе службе у целини захтевају престанак његове професионалне војне службе, па је сагласно одредби члана 107. став 2. Закона о Војсци Југославије ("Службени лист СРЈ", бр. 43/94... 37/02 и "Службени лист СЦГ", бр. 7/05 и 44/05) донео оспорено решење.

Правилно је, по оцени Врховног суда Србије, одлучио тужени орган када је у поступку у коме није било повреде правила поступка донео оспорено решење на основу потпуно утврђеног чињеничног стања и правилном применом материјалног права. Тужилац је тужбом у управном спору оспорио законитост другостепеног решења од 30.10.2006. године, којим се одбија његова жалба на првостепено решење од 14.9.2006. године, којим се он разрешава професионалне војне службе, али у списима органа нема доказа да је спорио законитост наредбе од 17.7.2006. године о престанку професионалне војне службе, нити он то у тужби тврди, па навод тужбе да је истог дана примио и наредбу од 17.7.2006. године и решење о разрешењу од професионалне војне службе од 14.9.2006. године није од утицаја на решење ове правне ствари.

Са напред изнетих разлога, Врховни суд Србије је, на основу одредбе члана 41. став 2. Закона о управним споровима ("Службени лист СРЈ", бр.46/96), одлучио као у диспозитиву пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ СУДУ СРБИЈЕ У БЕОГРАДУ

дана 07.11.2007. године, У. 6934/06

Записничар, Председник већа - судија

Вера Маринковић, с.р. мр Јадранка Ињац, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

ЈК